

[: Orał Janko pod horú,:]
pod zeļenú dubinú,

[: Vołała ho sestra jest:]
Pod' že, Janko, pod' že jest!

[: Vołała ho māmka jest:]
Pod' že, Janko, pod' že jest!

[: A já veru nepůjdem,:]
zakád' roľe nezorem.

[: A já veru nepůjdem,:]
zakád' roľe nezorem.

[: Vołała ho miłá jest:]
Pod' že, Janko, pod' že jest!

[: A já veru nepůjdem,:]
zakád' roľe nezorem.

100.

Z Mor. Nové Vsi.

Živě.

Co si my - slíš, mo - ja mi - łá, se mnú u - či - ni - ti,

snád' si my - slíš své pa-nen-ství se mnú pro-mě-ni - ti?

Co si myslíš, moja miłá,
se mnú učiniti,
snád' si myslíš své panenství
se mnú proměniti?

Vysedla si do okénka,
viděla milého:
Ach můj Bože najmilejší,
snád' skočím pro něho!

A já mosím, moja miłá,
do kláštera íti,
tam ně dała, má mamička,
černé šaty šiti,

Vysedla si do druhého,
viděla z růže květ:
Ach můj Bože najmilejší,
snád' skočím proňho hned.

Šaty šijú, vlasy řežú
kabát oblékajú,
principie, breviáře,
na stůl předkládajú.

Vysedla si do třetího,
viděla Mišenku,*)
měl on oči uplakané
jak zralú višenku.

Na Brněnském cinteříčku,
tam já mám mamičku,
co ně oni vychovali
moju frajírečku.

*) Mišenka = Michal.